UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

Septuagesima tractat ne q[ui]s ordinet[ur] sine titulo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62466

Visual Library

Eccl'ia eſt mr̄, vxor, et filia.

a ¶ Eccleſia. Ergo eſt eccleſia mater et filia. Item eccleſia quandoqꝫ dicitur vxor. vij. qõne. j. ſicut. ⁊. xxj. q. ij. ſicut. quandoqꝫ mater. xij. qõne. ij. qui abſtulerit. quandoqꝫ dicitur filia: vt de conſecra. diſtinct. j. eccleſia. nam catholicorum collectio que eſt eccleſia, per epiſcoporum p̄dicationem generat: vt. xxxij. qõne. iiij. recurrat. Item eccleſia etiā dicitur locus vbi deum timentes veniam poſtulant. in autent. vt lice. ma. et auie. §. quia vero. colla. viij.

b ¶ Patres. Qr eam protegunt et defendunt.

c ¶ Genuit. Per baptiſmum. et ita eccleſie filius datur ei curator: qḋ etiaꝫ lex dicit. ff. de tutori. et cura. datis ab his. l. his q̄. dic vt not. xij. qõ. j. ca. vlti.

Ep̄us patri et eccleſia filio cõparat.

d ¶ Illos. In hoc comparatur patri epiſcopus, ⁊ eccleſia filio: quia ſicut filius non poteſt ſine authoritate patris litigare: vt. C. de bonis que libe. l. vlti. ſic eccleſia ſine authoritate prelati: vt extra de iudi. cauſam. et. xvj. queſti. j. monachi. Item ſicut filius non cõuenitur, ſed pater nomine filij: vt. C. de bo. ma. l. j. C. de anna. except. l. j. ſic ipſe prelatus eſt conuenīendus, nõ eccleſia: niſi negocia eccleſie diſtincta ſint a negocijs prelati: vt extra de reſcrip. ca. edoceri.

dit inquiēs. Pro patrib⁹ tuis nati ſunt tibi filij. Patres miſſi ſunt apl'i. pro apoſtolis filij nati ſunt et cõſtituti ep̄i. hodie eñ ep̄i qui ſunt per vniuerſuꝫ mundum: vnde nati ſunt, ipſa eccl'ia[a] patres[b] illos appellat: ipſa illos genuit[c], ⁊ ipſa illos[d] conſtituit in ſedibus patrum. Non ergo te putes deſertam q: non vides Paulum, non vides Petrū: q: non vides illos per quos[e] nata es[f]. de ꝓle tua creuit tibi paternitas: pro patribus tuis nati ſunt tibi filij: cõſtitues eos principes ſuper omnem terram. Filios genuit eccleſia: conſtituit eos pro patribus ſuis principes ſup omnem terram.

¶ Diſtinctio. lxix.

Tonſura vero[g] clerici de manu abbatis ſuſcipi poteſt, ſi eidem abbati manus impoſitio ab ep̄o facta noſcatur.

Unde in. vij. ſynodo legitur.

¶ Abbates quibus ab epiſcopis man⁹ imponitur, aliquos tonſurare poſſunt.

Quoniā videmus multos ſine man⁹ impoſitione a paruula etate tonſuram[h] clerici accipiētes, nondũqꝫ ab ep̄o man⁹ impoſitiõe ꝑcepta, ſuper ambonē irregulariter ī collecta legentes: precipimus ammodo id minime fieri: idipſum quoqꝫ obſeruādum eſt etiam inter monachos.

Lectores[i] aūt manus[k] impoſitione licētia eſt vnicuiqꝫ abbati in proprio monaſterio[l] ſolummodo faciendi: ſi dūtaxat abbati manus impoſitio[m] facta noſcatur ab ep̄o ſcd̄m morem[n] preficiendoꝝ abbatum, dum conſtet illum eſſe pb̄r̄m.

Simili modo ſm̄ antiquam cõſuetudinem corepiſcopum preceptione[o] oportet epiſcopi promouere lectores.

Item ex cõcilio Laodicenſi.

¶ Non exorcizent qui ab epiſcopo ꝓuecti non ſunt.

Non oportet exorcizare[p] eos qui necdum ab epiſcopis ſuis ſunt promoti[q], neqꝫ in eccleſijs, neqꝫ in domibus[r].

¶ Diſtinctio. lxx.

e ¶ Per quos. Per eos pullulauit et creuit: cum nulla eſſet tunc temporis.

f ¶ Nata es. Id eſt augmentata.

Tonſura vero. ¶ Hec diſtinctio diuidit in tres partes. Secunda ibi: Lectoris. Tertia ibi: Simili modo. Joan. de fan.

¶ Caſus. Hic intitulatur. lxix. diſtinctio, in qua oſtendit Gratianus ꝙ non ſolum epiſcopi poſſunt cõferre minores ordines, ſed etiam abbates in proprijs monaſterijs poſſunt conferre lectoratum: quibus abbatibus ab epiſcopo manus impoſitio facta eſt.

Tonſura qꝫ tres minores ordies compre hendit.

g ¶ Tonſura vero. In hac. lxix. diſtinctione tractat de collatione minorum ordinum vſqꝫ ad lectoratum. Et nomine tonſure accipe hic tres minores ordines, pſalmiſtatum, oſtiariatum, et lectoratum. et hoc licet abbati tantum in ſuo monaſterio: exorciſtam tamen facere vel acolythum non licet. j. ea. ca. vlti.

Quoniam. ¶ Hoc capitulum diuiditur in duas partes. In prima parte prohibetur ne aliquis ſuper pulpito in eccleſia vel monaſterio legat epiſtolam vel lectionem, niſi primo fuerit ordinatus, ⁊ tõſuram habeat ad modum clerici. In ſecunda dicitur ꝙ abbates ⁊ ſacerdotes quib⁹ ab epiſcopo man⁹ imponitur, iuxta moreꝫ preficiēdoꝝ abbatum conferre poſſunt in ſuis monaſterijs lectoratum. Idē licebat quondam corepiſcopis. Et nota ꝙ legere epiſtolā ꝑtinet ad ſubdiaconū: legere lectiones ad lectorem.

h ¶ Tonſuram. Id eſt coronā. naꝫ ij. pa. aliam tonſurā poſſet femina dare.

i ¶ Lectoris. vel etiam oſtiarij: non autem † exorciſte † vel acolythi faciēdi ius habet: licet tenuit arg. cõtra extra de or. ab epiſcopo qui renun. epi. ca. j. ſed et ſi abbas ex priuilegio habeat vt omnes minores conferat, bene poteſt. Sed nunquid hodie abbas poteſt conferre iſtos ordies? Credo ꝙ ſic: ſi tñ manus ei eſt impoſita. ex de eta. ⁊ qli. ordi. cum cõtingat. Jo. Ego nõ credo ꝙ poſſint cõferre tales ordines abbates: niſi lectoratū: vt videt̄ dicere hoc. c. et decre. cū cõtingat. Si aūt eſſet ſacerdos, abbas poſſet etiā cõferre pſalmiſtatū: vt. xxiij. di. pſalmiſta. q: pſalmiſtatum dat ſimplex ſacerdos: vt. xxiij. diſt. pſalmiſta.

k ¶ Man⁹ impoſitione. s̄. xxxiij. diſt. ſubdiacon⁹. ſ. †

l ¶ Monaſterio. Sed ⁊ monachos alteri⁹ monaſterij põt ordinare ſi inuitatus fuit. ix. q. ij. lugdunenſis.

m ¶ Impoſitio. q̄ nõ eſt niſi bn̄dictio. vt. j. q. j. manus.

n ¶ Scd̄m morem. De quo habes. xij. qõ. ij. alienationes. nec hoc poſtulabit a ſuperiore, nā ſufficit ſemel a iure cõcedi. ff. de cõdi. inſti. l. q̄ ſub conditione. §. ſi.

o ¶ Preceptione. generali. arg. xvj. q. j. cunctis. lxiiij. diſtin. ordinationes. et. lxxv. diſt. ordinationes.

Non opꝫ. ¶ Caſus. Nõ debēt exorcizare in eccleſijs vel in domib⁹ priuatoꝝ q̄ nõ ſunt ab ep̄is cõſecrati. Et nota ꝙ vnum vel duo neqꝫ, ſuperabundant.

p ¶ Exorcizare. i. legere exorciſmos.

q ¶ Promoti. ad ordinem exorciſte.

r ¶ In domibus. Id eſt in eccleſijs non ſacratis. Superfluunt duo neqꝫ. Joannes.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ab episcopis. ❡ Casus. Supra ostensum est q̄ clerici sunt a proprio ep̄o ordinandi. nunc Gratianus ostendit q̄ nullus ep̄s debet ordinare clericum alterius sine eius licentia: qđ ostendit infra.lxxj.di. Et ostendit q̄ nullus debet ordinari sine titulo: ꝛ si ordinet̄, irrita erit talis ordinatio quo ad executionē: qđ ostendit in hac.lxx. dis.in.c.j.ꝛ.ij. Joā. de fan.

a ❡ Ab epis. hic depingitur.lxx. distin. Quia dixerat presbyteros ꝛ reliq̄s clericos ab episcopo debere ordinari: inde sumpta occasione ostendit q̄ nullus ordinandus est sine titulo .i.sine ecclesia vl' ecclesiastico bn̄ficio. ꝛ si fuerit ordinat9 dꝫ deponi tā in iniuriam ordinantis q̄ ordinati: qꝛ permisit se sic promoueri.xvj.q.vij. decernimus.xxj.q.ij.ca.j. sꝫ quoniā ep̄i hanc penā nullam reputabant, hodie prouisum est vt remaneant pmoti, ꝛ ep̄s vel etiā ei9 successor eis puideat. ex̄ de prebē.ep̄s.ex̄ eo.ti.cū secūdum.

Ordinatus sine titulo deponi debet.

Ab ep̄is[a] alteri9[b] ciuitatis clericus ordinari nō poterit: nec etiā a pprio[c] absolute ordinandus est. absoluta enim ordinatio in Calcedonēsi cōcilio phibetur: ꝛ vacuā habere manus impositionē precipitur: in quo sic statutum est.

❡ Nullus ordinandus est absolute.

Neminem[d] absolute[e] ordinari iubemus presbyterū, neq3 diaconū, nec quēlibet in ecclesiastica ordinatione constitutū, nisi manifeste in ecclesia sue ciuitatis[f] siue possessiōis[g], aut in martyrio[h], aut in monasterio hic qui ordinatur, mereat̄ ordinatiōis publice vocabulū. eos autē q̄ absolute ordinant̄, decreuit sancta synod9 vacuā[i] habere man9 ipositionē: ꝛ nullū tale factū valere, ad iniuriā[k] ipsi9 q̄ eū ordinauit.

Item ex concilio Urbani habito placentie.

❡ Irrita sit ordinatio sine titulo facta.

Sanctorum canonū statutis consona sanctione decernimus vt sine titulo facta ordinatio irrita habeatur. ❡ Et in qua ecclesia quilibet intitulatus est, in ea perpetuo[l] perseueret. ❡ Omnino autē in duab9[m] aliquē intitulari non

b ❡ Alterius. hoc exequit̄ in dist. sequenti.

c ❡ A proprio. hoc exequit̄ in ista dist. ꝛc.

Neminem. ❡ Casus. Statutū fuit in Niceno concilio vt nullus ep̄s ordinet aliquē clericū sine certo titulo alicui9 ecclesie in ciuitate vel extra ciuitatē. ꝛ si ordinauerit aliquē clericū sine titulo, in opprobriū ordinantis officij executione carebit.

d ❡ Neminē. etiam in minorib9 ordinib9 non debet ordinari. arg.xij.q.j. vidētes.xxxij.dist.si qui vero. cū enim habeat officiū in eccl'ia, ergo et beneficiū debet habere. extra de prebē. dilectus. extra de fil. presby. pposuit. ne dicatur. Mendicat in plateis infelix clericus: vt.xciij.distinc.diaconi.

Clerici infelix erunt in plateis.

e ❡ Absolute. i. sine titulo.

f ❡ Ciuitatis. hoc ideo dicit, qꝛ poti9 est presentandus clericus qui est de ciuitate q̄ extraneus: vt.j.dist.proxi. hortamur.C.de epi. ꝛ cle. in ecclesijs.

Clericus ciuitatē sis est extraneo p̄ferendus.

g ❡ Siue possessionis. i. si ordinat̄ ad titulum patrimonij sui: vt ex̄ de preben.c.tuis. Uel hoc ideo dicit, qꝛ poti9 sunt illi clerici instituendi de quorum bonis fundata est ecclesia: vt extra de rescript. cum adeo.

h ❡ In martyrio. vbi sunt reliquie martyrū. vel loquit̄ de regulari ecclesia. Colligit̄ etiam hic ex eo q̄ dicit siue possessionis, argu. q̄ si quis hꝫ patrimonium sufficiens, ordinari potest sine titulo. ex̄ de preben. ep̄us.

i ❡ Uacuam. quo ad executionem.

k ❡ Ad iniuriā. ꝛ etiam suum delictū: quia se sic permisit promoueri. alias alterius odio non debet ali9 pregrauari. C. de inoffi. test. si quis in suo. extra de his que fin. a maio. par. ca.c. quesiuit. in fi.

Sanctorū. ❡ Casus. In hoc ca. quinq3 per conciliū Urbani statuuntur. Primum est: vt ordinatio sine titulo facta irrita habeatur. Secōm est: vt clericus perpetuo perseueret in ecclesia in qua est intitulatus. Tertium est: vt clericus non intituletur in duabus ecclesijs quia licet ex dispensatione episcopi clericus possit duabus ecclesijs presidere, canonicus tamen prebendarius in duab9 ecclesijs esse non pōt. Quartum est: vt prepositus maious ecclesie curam habeat de ecclesijs pauperibus que clericos suos sustentare nō possunt. Quintum est: vt preter nouē prefationes decima dicatur, que incipit: equum et salutare.

l ❡ Perpetuo. id est dum viuit† .ff. p soc.l.j. filius em̄ non debet esse temporalis nēc heres ff. de adopt. questitū.‡ ꝛ insti. de here. insti. §. heres.

m ❡ In duabus. Qui enim titulum habet i vna eccl'ia, si recipit secūdam ecclesiam vel prebendam pro titulo, perdit primam: vt extra de conces. preben. ꝛ eccle. non vacan. literas. sed si recipit ipsa3 quasi beneficiū ꝛ quasi commendatam siue stipendium, tunc secus: ꝛ tūc non est canonicus secunde prebende, nec cu3 eis potest eligere. Si queras quare canon iste permittit episcopo dispensare in ecclesijs, et non in prebendis: dico q̄ eque potest dispensare in prebendis sicut in ecclesijs, dummodo sint de eodem ep̄atu. Est ergo hec veritas, q̄ de iure communi non potest quis habere duas ecclesias vel prebendas in eodem ep̄atu vel in diuersis, nisi in casibus notatis.xxj. q.j. in summa. Sed nunquid hodie beneficium huius canonis est sublatum ep̄is per illā nouā constitutionē, de multa. in tit. de preben. ex eo q̄ dicitur ibi per se. apo. poterit dispensari?‡ Dico q̄ non: sed tantum vaga ꝛ indiscreta dispensatio est ablata ab eis, non probabilis: sicut per remotionem appellationis non remouetur necessaria appellatio vel probabilis. extra de appella. pastoralis. sic cum dn̄s prohibuit iurare, non prohibuit iuramentum necessariū, sed temerarium: vt.xxij.q.j.ca ita. sic cū dominus prohibuit vxorem separari a viro, intelligendū est tantū de illa separatiōe que fit sine ratione: vt.xxxiij. q.ij. quos deus. Si obijcias q̄ punitur episcop9 qui permittit ipsum habere prius stipēdium, vt ibidem dicitur extra de preben. quia intantum. de cleri. non resi. qꝛ nō nulli. ergo dispensare non potest. Nō sequitur: quia episcopus punitur qui ordinat clericum concubinarium: vt lj. distin. qui in aliquo. et tamen cum ipso dispensare potest: sed ideo punitur, quia indiscrete dispensat. Si obijcis q̄ dicitur ibi per se. ap. ergo non potest per aliam: non sequitur: quia eodem modo decretum dicit q̄ ordinationes episcoporum faciende sunt authoritate apo. lxiiij. distinctio. ordinationes. et tamen propria authoritate fieri possunt. Sic etiam alibi dicitur q̄ quilibet presbyter potest et debet baptizare vel celebrare de licentia

† Adde q̄d proprie dicat̄ ppetuu3: ꝛ q̄d eternū. no. i. l. eū debere colūnā. ff. de fur. vrb. predio.

‡ Al'as incipit si tibi.

‡ Sed nunq̄d in casu poterit legat9 cardialis? Dicit rof. bn̄ q̄ curia tenet q̄ non: qꝛ hoc specialr sedi apl'ice reseruat̄. et hoc ipse notat in suo libello iuris canonici. R. an plures p̄bēde possint alicui pferri. iuxta princi. §. sꝫ qđ dictū ē. ꝛc. Arc.

epiſcopi: vt.xvj.q.j.cunctis.⁊ tamen ſuo iure poteſt baptizare: ſed ideo dicit hoc ꝙ eius authoritate ſaltem generali debeat fieri diſpenſatio. Uel dic ꝙ tunc ſolus papa diſpenſat, cum quis diuerſa beneficia in diuerſis epiſcopatibus vult habere, propter repugnantiam que ex hoc proueniret: qꝛ nemo duobus dominis poteſt ſeruire: † vt.xxj.q.j.c.j. Joan. hec gloſa nihil valet: qꝛ papa tantum diſpenſat circa plures eccleſias habentes curã animarũ, ⁊ plures dignitates vt expreſſe dicit decre. de multa. ſed circa plura bñficia ſimplicia non videtur epiſcopo diſpenſare prohibitum.

† De hoc etiã not.xxj. q.ij.c.j. ⁊ idẽ ſẽtit h.e. cã.q.j. in prin. ⁊ Hoſ.⁊ Uin. ex̃ de pbẽ. de multa. Ar.

¶ In duabus. nec iure ciuili quis in duob⁹ collegijs poteſt connumerari ff.de col.l.j.§.j. nec duas militias habere. C.qui mili.nõ poſ.l.v.§.in poſterum. nec duos honores. ff. ad munici. libertus.§. preſcriptio.

a ¶ Diuerſis. nõ conuentualib⁹. cũ enim nec canonic⁹ in diuerſis conuentualibus eſſe poſſit: ergo multo magis nec prelatus, ita ꝙ ſit in eis canonicus.

b ¶ Cura. xij.q.ij bone rei. Lau.

c ¶ Prepoſito.i. epiſcopo, qui eſt ordinator in cunctis: vt in contrario hic ſignato.xxv.diſtin. cap.j. Uel dic prepoſito.i. archidiacono. arg. extra de verbo. ſig. cũ ſuis. ⁊ ſic nec illud erit cõtrarium.

liceat: ſꝫ vnuſquiſqꝫ in qua intitulatus eſt, in ea tm̃ canonicus habeat. licꝫ em̃ epi diſpoſitione vnus diuerſis [a] preeſſe poſſit eccleſijs: canonic⁹ tamẽ prebendari⁹ niſi vnius eccleſie in qua cõſcript⁹ eſt, eſſe nõ debet. ¶ Si q̄ tamẽ capelle ſunt q̄ ſuis reditib⁹ clericos ſuſtentare nõ poſſunt, earũ cura [b] ac diſpoſitio prepoſito [c] maioris eccl̃ie, cui capelle ſubdite eſſe videnẗ, immineat: ⁊ tã de poſſeſſionibus [d] q̃ꝫ de eccleſiaſticis capellarũ officijs ipſe prouideat [e]. In eodẽ etiam cõci. antiquis nouẽ [f] prefationibus decima addita eſt, q̄ ita ſe habet. Equum ⁊ ſalutare: et te in ve. vel aſſumptione beate virgi. marie collau. bene. et pre. q̄ et vnigenitũ tuum. ſ.ſ.obũ. cõce. et virginitatis gloria pma. lu. eter. mundo effudit Jeſum Chriſtũ dñm noſtrum.

¶ Diſtinctio.lxxj.

De clericis vero [g] non ordinãdis ab epiſcopo alteri⁹ ciuitatꝭ: ĩ ſardineñ cõcilio ſtatutũ eſt. In quo Januarius epiſcop⁹ dixiſſe legitur.

¶ Clerici ab epo alterius ciuitatis non ordinentur.

Illud q̃qꝫ ſctitas vr̃a ſtatuat, vt nulli epo liceat alterius ciuitatis eccleſiaſticũ hoĩem ſolicitare, et in ſua dioceſi clericum ordinare; quia ex his contẽtionibus [h] ſolent naſci diſcordie: et ideo prohibeatur omni ſentẽtia ne quis hoc facere audeat. ¶ Oſius eps dixit. Et hoc vniuerſi conſtituimus, vt quicũqꝫ ex alia parochia voluerit alienum miniſtrum ſine conſenſu epi ſui et ſine voluntate [i] ordinare: non ſit rata eius ordinatio [k].

Itẽ Innocẽti⁹. ¶ De eodẽ.

De aliena eccl̃ia ordinare clericum nullus preſumat, niſi eius epus precibus exoratus [l] cõcedere voluerit.

Item ex Niceno concilio.

¶ Qui ſine ſui epi cõſenſu ordinatur, irrita ſit ei⁹ ordinatio.

Si quis auſus fuerit aliquẽ qui ad alterũ pertinet, in eccleſia ordinare: cũ nõ habeat conſenſum [m] illius epi a quo receſſit cleric⁹, irrita ſit huiuſmodi ordinatio.

Itẽ ex concilio Calcedo.

¶ Clericus vnius eccleſie, in aliena non ordinetur.

Clericos in ſingulis eccleſijs cõſtitutos nõ liceat (ſicut iam definimus) in alterius ciuitatis eccleſijs ordinari: ſed quieſcant [n] in ea in qua ab initio miniſtrare meruerunt: exceptis illis qui proprias ciuitates perdiderunt, et ex neceſſitate [o] ad alias ec-

d ¶ Tam de poſſeſſionibus. Arg. pro capel. vt decime debite maiori eccleſie communicentur illis. Arg. contra xij.q.j. videntes ‡ j.q.j.ca.j.

‡ ⁊.xvj. q.j.q̃cũqꝫ.ibi de hoc. ex̃ de p̃ſcrip. ex trãſmiſſa. vbi de hoc. Archi.

e ¶ Prouideat. vt denẗ vni, vel ſimul vniãẗ: vt.x.q.iij. vnio. de conſe. diſt.j.c.ij. ⁊ ex̃ de preben, expoſuiſti.

f ¶ Nouem. de conſe. diſt.j. inuenimus.

g De clericis. ¶ Caſus. Hic ponit.lxxj. diſtinc. in qua oſtendit Gra. ꝙ cleric⁹ vni⁹ epi non eſt ab alio epo ordinãdus vel in eccl̃ia recipiend⁹ ſine licẽtia ⁊ literis ſui epi: alioquin irrita erit ordinatio ⁊ receptio: niſi cauſa hoſtilitatis fuerit ab eccleſia ſua eiect⁹ cleric⁹: qꝛ tunc dum durat hoſtilitas recipi pt: vt.vij.q.j. paſtoralis. J.bf.

g ¶ De clericis vo. In hac diſt.lxxj. oſtendit Gratia. ꝙ clericus vnius epi non eſt ab alio ordinandus epiſcopo, vel in aliqua eccleſia inſtituendus ſine literis ſui epiſcopi, quod ſi factum fuerit, irritabitur niſi hoſtilitatis cauſa cleric⁹ exularet J.ea. clericos.

Illud. ¶ Caſus. Quidam epiſcopi ordinabãt ⁊ recipiebãt in ſuis eccleſijs aliorũ epiſcoporũ clericos, eis irrequiſitis: vnde contentiones et diſcordie naſcebantur ⁊ ideo ſtatutũ fuit in concilio Sardicen. ne hoc decetero fieret niſi cum licentia ſuorũ epiſcoporũ: alioquin irrita erit talis ordinatio.

h ¶ Cõtẽtionib⁹. Nã cõitas mr̃ diſcordie eſt. ff. de leg. ij. cum pater.§. dulciſſimis.

i ¶ Et ſine volũtate. Arg. expſſum ad id quod dixi.vij q.j. placuit.

k ¶ Ordinatio. niſi poſtea ratũ haberet ſuus eps. † vt lxiij. de ſalonitane.

De aliena. l ¶ Exoratus. Sꝫ nũq̃d ſuffi ceret vt diſſimularet? ‡ Nõ: vt.lxxv. diſt. florentinũ. ⁊ lxiij. diſtin. literas. vt not.ſ.vij.q.j.ca. placuit.

Si quis auſ⁹. m ¶ Cõſẽſu. Ergo cũ ꝯſenſu ei⁹ poterit. C. de ſacro ſan. eccle. q̄ ſub pretextu. ⁊ expſſo ꝯſẽſu non tacito. ff. de pcura. filiuſfa.§. (inuitus.

Clericos. ¶ Caſ⁹. Queſitũ fuit in calcedo. concilio vtrũ epo liceat ordinare in ſua ciuitate clericos alteri⁹ ciuitatꝭ? Et definitum eſt ꝙ non: ſꝫ vnuſq̄ſqꝫ cleric⁹ pſeueret in ea eccl̃ia in qua ab initio ꝯſueuit exceptꝭ illis q̄ cã hoſtilitatꝭ ⁊ neceſſitatis ſuas eccl̃ias pdiderũt ⁊ ciuitates. ⁊ q̄cũqꝫ eps ꝯfecerit, excõmunicat⁹ pmanebit cũ eo quẽ ſuſcepit, donec ad ſuam eccleſiam reuertatur clericus.

n ¶ Sed quieſcant. Niſi vocentur ⁊ eligãtur ad alias eccleſias. tunc em̃ authoritate maioris poſſunt tranſire ad alias: vt.vij.q.j. eps de loco.

o ¶ Ex neceſſitate. Sed pone ꝙ preſbyter amiſit eccle-